

Maa jeg dernæst sige, hvad jeg glemte i Gaar — jeg rørte ved det i min Ordførertale —, at vi har faaet en Henvendelse fra Skovejerne her i Landet om, at vi skulde tage Hensyn til Beskatningen af Skovene. Det har vi for saa vidt gjort, som vi har indføjet den Bestemmelse, at ikke alene Hedeplantager, men ogsaa Klitplantager skal være fritaget for kommunal Ejendomsskyld. Derimod har vi ikke kunnet tage Hensyn til de Henvendelser, der er sket fra det øvrige Skovbrug i vort Land. Her er Forholdene vanskelige, som Tingets ærede Medlemmer er bekendt med. Vi har Kommuner, hvor der er betydeligt Skovbrug, dels Statskove, dels private Skove, og i det Øjeblik, man gaar til en særlig Fritagelse for disse store Værdier, betyder det ikke alene en Lettelse for disse Værdier; en saadan kan man jo foretage for Statsskattens Vedkommende, men naar man gør det med Hensyn til de kommunale Skatter, betyder det, som sagt, ikke alene en Lettelse for disse Værdier, men det betyder en Overvæltning af den Byrde, der paahviledes disse Skovbrug, paa Kommunens øvrige Beboere, idet Kommunen saa ikke har anden Vej til at faa sit Skattebehov dækket end at udskrive det paa Kommunens øvrige Beboere. Det er derfor et ret vanskeligt Spørgsmaal at have med at gøre. Her har det Indtryk, at hvis vi i sin Tid havde opretholdt Hartkornsskatterne, havde Skovbruget været langt stærkere beskattet, end det er efter de bestaaende Regler, og end det vil blive efter de Regler, her foreslaas. Jeg kan ikke indrømme, at der bliver en Forskydning af Skatten over paa Skovbruget. Men hvis vi havde set en Mulighed for at udligne det øvrige indenfor Kommunerne, var der i alt Fald hos en stor Del af Udvalgets Medlemmer den Opfattelse, at Skovbruget har sin Mission og Opgave indenfor enkelte Kommuner, og at vi ikke skal stille det under særlig vanskelige Vilkaar, men vi kunde ikke finde nogen Udvej overfor de andre Brug, som maaske interesserer sig stærkere for dette. Derfor har vi ikke stillet noget Ændringsforslag derom.

I øvrigt vil jeg sige om det foreliggende Forslag, at jeg tror, det maa erkendes af flere og flere, at den Hensigt, der ligger til Grund for Modstanden mod det, nemlig at gøre det misliebigt, kommer til mere og mere at miste sit Fodfæste. Man har talt om, at det var en Ekspropriation af Ejendom, og man har talt om, at det var en Reduktion af Realkrediten. Det er

jo fuldkommen urigtigt. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds sagde i sine sidste Udtalelser, at man kan paa Grundlag af dette Skattesystem fordoble, ja, tredoble Ejendomsskatternes Beløb. Mon ikke det ærede Medlem vil indrømme mig, at det har altid været Tilfældet, og mon ikke det ærede Medlem i sin Tid som Kommunalmand selv har været med til at fordoble og tredoble Ejendomsskatterne? Det, der sker, er en Fastlæggelse af Skattegrundlaget paa en lidt anden Basis end den, vi har, men der sker ingen som helst Ekspropriation. Det, Kommunerne skal have, udskrives, og Forholdet mellem Ejendomsskatterne og Skatterne paa Formue og Lejlighed — om jeg maa bruge det Udtryk — er ganske det samme som hidtil. Der sker en Smule Forskydning fra enkelte Ejendomsgrupper til andre, men det er ikke altid Landbruget, der faar Paalæg; tværtimod, vi har set statistiske Beregninger, der viser, at bymæssige Bebyggelser i mange Kommuner faar Tillæg, medens Landbruget faar en Lettelse. Det gælder f. Eks. det ærede Medlems egen Kommune, den faar en meget betydelig Lettelse for Landbrugets Vedkommende og en Forskydning over paa bymæssige Bebyggelser. Andre Steder er maaske det modsatte Tilfældet. Der sker altsaa her en Fastlæggelse af et nyt beskatningsmæssigt Grundlag, og jeg siger endnu en Gang, at den Agitation, som har været drevet for at gøre Lovforslaget misliebigt, mister mere og mere Fodfæste, ogsaa fordi de, der har drevet den, offentligt erkender, at de slet ikke aner, hvad det hele drejer sig om. Det er jo ret stærkt understreget af den Henvendelse, det ærede Medlem selv omtalte, understreget af et æret Medlem i det andet høje Ting, tilhørende det konservative Folkeparti, idet det ærede Medlem ankede over og rettede en Henstilling om et bestemt Forhold, som aldeles ikke eksisterer. I denne Sag kommer man saa langt ud med den Agitation, der drives af det konservative Folkeparti, at den mister sin Kraft, ja, sit Gehør og til sidst vender sig mod dem, der driver den.

Og hvad er saa Forskellen mellem de Herrers Standpunkt og vort? De Herrers vil heller ikke unddrage nogen Plet dansk Jord fra Beskatning, de siger udtrykkeligt i deres Forslag, at der maa ikke ske større Fradrag for nogen Ejendom, end at Jordværdien bliver tilbage, den ønsker de beskattet, og de ønsker et Fradrag paa 3 000—5 000 Kr. f. Eks. ude i Sognekommunerne — ganske det samme, som vi